

Пријемни за
упис на Војну
академију

Будућност у српској војсци

Када је 2007. сазнала да Војна академија у Београду за студенте прима и жене, Ива Просинечки, братаница прослављеног фудбалера Роберта Просинечког, окончала је потрагу за животним позивом.



Одлука коју је Ива донела пре неколико година није нимало једноставна. У случају да положи пријемни испит на Војној академији, Ива ће за собом морати да остави девет година живота у Лисабону и започне нов живот у Београду. Ипак, везе с Београдом и Србијом током живота у иностранству никада нису биле потпуно прекинуте.

– Многи ме питају зашто у Београду, а не у Португалу, зар тамо нису бољи услови? Љубав према домовини и чињеница да ми је највећи део породице овде у Београду, и да ми они пружају подршку и помажу да се осећам као код куће, вероватно су пресудили у корист Београда. У Србију долазим двапут годишње, за зимски и летњи распуст, а понекад и за Ускрс. Редовно се чујем и са породицом и са пријатељима, а и Београд је одувек у мом срцу тако да бих стварно волела да се вратим, упишем Академију и остатак живота проведем овде – каже Ива.

Ива би највише волела да буде пилот борбеног авиона, а на ту одлуку породица није имала пресудан утицај.

– Свесна сам шта ме очекује на Војној академији и баш због тога је и уписујем. Ред и дисциплина су нешто што је сваком човеку потребно да би добро функционисао, а како су они присутни у мом животу, мислим да ће ми то одговарати. Првенствено хоћу да будем војник, а жеља ми је да будем пилот. Много сам летела и доста времена проводила у авионима. Увек сам тражила да посетим кокпит, да се упознам с пилотима. Највише волим борбене авионе, а сан сваког пилота јесте да лети у F-16.

На листи Ивиних омиљених борбених авиона којима би волела да пилотира, осим F-16, налазе се и F-22 као и алфа-џет. Наравно, свесна је да пријемни испит на није лак и да је конкуренција сваке године јака. Због тога ће бити задовољна и неким другим смером на Академији, а као свој следећи избор наводи војнохемијско инжењерство. Ипак, авијација је оно чему се највише нада.

Током марта била је у Београду, обавила лекарски преглед и попунила преостале формуларе за конкурс на Војној академији.

– Процедура око прикупљања докумената била је компликована. Морала сам да прикупим много потврда. Потврду да нисам осуђивана ни тамо ни овде, потврду да живим у Португалу, пасош, да видим шта је од докумената које имам важеће, а шта није. На лекарском прегледу је све било добро, тако да се сада враћам за Португал, својим редовним обавезама, школи и контролним задацима – каже Ива.

У Београд поново долази средином маја, неколико дана пред пријемни испит на Академији који ће се одржати 16. маја. На пријемном ће кандидати полагасти тест из математике и физичке провере. Оба теста биће одржана истог дана, а Ива је већ почела са припремама. Задатке из математике вежба сваког дана, и сама и са професором, а припреме за физичку проверу Ива је започела давно, јер је спорт већ дуго саставни део њеног живота.

– Физичка провера обухвата трчање на 2.400 и на 60 метара, затим скок удаљ, склекове и пливање. Трчим сваког викенда, а пошто већ пет година тренирам веслање то ми много помаже. Веслање и кајак много волим, мада не знам да ли ћу успети да наставим тренинге ако се упишем на Академију пошто, вероватно, нећу имати довољно времена.

Оно што Иви преостаје, као последњи тест са којим мора да се избори, јесте то што за собом мора да остави и дечка.

– Дечко ми је у Португалу, студира Војну академију на смеру за пилоте, и то је нешто што још не знам како ћу да премостим. Ипак, морам да гледам шта је боље за мене и не могу на основу једне особе да одлучујем о будућности и каријери. После завршене Академије у Београду чекају ме сигуран посао и каријера. Наравно, и једна и друга академија су подједнако добре, али се, ипак, у Београду осећам као код куће – сматра Ива Просинечки. ■

Никола ДРАЖОВИЋ
Снимио Д. АТЛАГИЋ